

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 116.737 van 6 maart 2003
in de zaak A. 103.662/XIV-3399.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat A. NAVASARTIAN,
 kantoor houdende te 1030 BRUSSEL,
 Jenatzystraat 13

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van XXX nationaliteit, op 20 april 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken tot weigering van in overwegingname van een vluchtelingenverklaring van 3 april 2001;

Gelet op de beschikking van 14 mei 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 23, van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gelet op het verzoek tot voortzetting teneinde te worden gehoord van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 11 december 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 februari 2003;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. HAEGEMAN die, loco Advocaat A. NAVASARTIAN verschijnt voor de verzoekende partij en van Advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluitend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX, van XXX nationaliteit, is op 21 december 1998 in België aangekomen en heeft zich een eerste keer vluchteling verklaard op 22 december 1999.

1.2. Op 26 april 1999 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 8 juli 1999 neemt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 26 april 1999 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten. Op 16 maart 2000 wordt bij arrest nr. 86.048 de vordering tot schorsing verworpen. Op 27 november 2000 wordt bij arrest nr. 91.110 de afstand van het geding vastgesteld.

1.4. XXX, heeft zich een tweede keer vluchteling verklaard op 30 maart 2001.

1.5. Op 3 april 2001 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van in overwegingname van een vluchtelingenverklaring. Dit is de bestreden beslissing. De beslissing is als volgt gemotiveerd :

“(…)

Overwegende dat

betrokkene op 22/12/1998 een eerste asielaanvraag indiende, die op 09/07/1999 met een negatieve beslissing door het CGVS werd afgesloten; overwegende dat betrokkene op 30/03/2001 een tweede asielaanvraag indiende en verklaart niet naar zijn land te zijn teruggekeerd; overwegende dat betrokkene enkele feiten aanbrengt, die betrekking hebben op zijn ouders; overwegende dat deze via betrokkenes ouders aangebrachte vermeende feiten, waarvan geen enkel bewijs en geen concrete gegevens werden

aangebracht, geen fundamenteel nieuwe inzichten bieden betreffende betrokkenes relaas en situatie en onvoldoende zijn om een tweede asielaanvraag te ondersteunen en te motiveren;
De bovenvermelde verklaring wordt niet in overweging genomen.
(...).”.

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat verzoeker als enig middel aanvoert :

“DE MIDDELEN

Schending van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet en de motiveringsplicht

De bestreden beslissing weigert de aanvraag van de betrokkene in aanmerking te nemen omdat het nieuwe element niet ernstig genoeg is.

Op basis van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet kan de gemachtigde minister weigeren de aanvraag in overweging te nemen enkel als er geen nieuwe elementen aanwezig zijn.

De gemachtigde minister kan, zonder de schending van deze wettelijke bepaling, niet beslissen dat de aanvraag niet in overweging kan genomen worden omdat het nieuwe element niet ernstig is.

Hierdoor schendt de verwerende partij de bovenvermelde wettelijke bepaling.”;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij in de memorie van antwoord stelt dat de gemachtigde ambtenaar enkel vaststelt dat het zogenaamde nieuwe element feiten aanbrengt over de ouders van verzoeker - waarvan overigens geen enkel bewijs wordt voorgelegd - en derhalve geen inzichten biedt omtrent de situatie van betrokkene zelf; dat deze vaststelling inhoudt dat er in casu geen nieuwe gegevens in de zin van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet voorliggen;

2.3.1. Overwegende dat in een enig middel verzoeker zich beroept op de schending van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet en de motiveringsplicht; dat de motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt :

“Overwegende dat betrokkene op 22/12/1998 een eerste asielaanvraag indiende, die op 09/07/1999 met een negatieve beslissing door het CGVS werd afgesloten; overwegende dat betrokkene op 30/03/2001 een tweede asielaanvraag indiende en verklaart niet naar zijn land te zijn teruggekeerd; overwegende dat betrokkene enkele feiten aanbrengt, die betrekking hebben op zijn ouders; overwegende dat deze via betrokkenes aangebrachte vermeende feiten, waarvan geen enkel bewijs en geen concrete gegevens werden aangebracht, geen fundamenteel nieuwe inzichten bieden betreffende betrokkenes relaas en situatie en onvoldoende zijn om een tweede asielaanvraag te ondersteunen en te motiveren”;

dat voormeld artikel 51/8 bepaalt :

“De Minister, of diens gemachtigde, kan beslissen de verklaring niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde verklaring heeft afgelegd bij een in het eerste lid bedoelde overheid en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen,

ondertekend te Genève op 28 juli 1951. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen. (...)”;

dat uit het verhoorverslag (stuk 120) blijkt dat verzoeker na zijn eerste asielprocedure niet terugkeerde naar zijn land en dat hij verklaringen aflegde die enkel betrekking hebben op zijn ouders; dat verzoeker stelt dat de gemachtigde van de Minister enkel tot het besluit kon komen om de asielaanvraag niet in overweging te nemen wanneer geen nieuwe elementen worden aangebracht; dat verzoeker ten onrechte argumenteert dat de gemachtigde van de Minister zou hebben beslist dat het aangehaalde element van verzoeker niet ernstig is; dat uit de bestreden beslissing blijkt dat “overwegende dat betrokkene enkele feiten aanbrengt, die betrekking hebben op zijn ouders; overwegende dat deze via betrokkenes ouders aangebracht vermeende feiten, waarvan geen enkel bewijs en geen concrete gegevens werden aangebracht, geen fundamenteel nieuwe inzichten bieden betreffende betrokkenes relaas en situatie en onvoldoende zijn om een tweede asielaanvraag te ondersteunen en te motiveren.”; dat verzoeker in zijn verzoekschrift niet aantoonde welke nieuwe elementen hij zou hebben aangebracht tijdens zijn tweede asielaanvraag; dat de bestreden beslissing is genomen in overeenstemming met de wetsbepalingen betreffende de motivering van de bestuurshandelingen, aangezien zij aldus de feitelijke en juridische overwegingen vermeldt die eraan ten grondslag liggen; dat de motivering de beslissing kan dragen en bijgevolg afdoende en deugdelijk is; dat het enig middel niet gegrond,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173, 53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zes maart tweeduizend en drie, door :

de HH.

A. BEIRLAEN,
K. VANHOUTTE,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

A. BEIRLAEN.